

EUSKAL ELIZBARRUTIETAKO MISIOEN SAN JOSE KANPAINA DELA ETA

ELIZBARRUTIERAKO MISIOAK, 75 URTE AZKENENGOEN ARTEAN ITXAROPENERAKO ITSASARGI IZATEN

Senide maiteak, misiolari maiteak eta Euskal Elizbarrutietako Misiok erakundeko kolaboratzaileak, Bakea eta Ona zuekin!

Elizaren misio-lana identitarioa da hasieratik. 'Zoazte mundu osoan barrena eta aldarrikatu Ebanjelioa'. Marcosek paperean islatutako Jesusen hitz horiek zeregin hori gogorarazten digute belaunaldi guztiei.

Bilboko eta Donostiako gotzainen eta neure izenean, lerro hauen bidez eskerrak eman nahi dizkiet misiolari guztiei, munduko txoko guztietan bizi diren gizon eta emakumeen mesedetan gorputz eta arima aritu izana – maitasunez eta errukiz-. Euskal misiolariak, Ebanjelioaren lekuko nekaezin diren aldetik, muturreko zoritxarrari aurre egiten diotenen zerbitzura ematen dute bizia. Eskerrik asko!

Elizak jendea gehien behar duen lekuetan egon behar du, behetik, txikienetatik eta barrutik begiratzuz, begirada errukitsuagoarekin. Horrek esan nahi du lan egin behar dela justiziaren eta bakearen alde, giza eskubideen alde eta kreaioa zaintzaren alde. Eliza, aldarria entzun eta pertsona pobre eta baztertuenekin konprometitzen denean, Jainkoak munduari dion maitasuna iragartzen ari da. Sinodorako 'Instrumentum laboris'-ek honela adierazten zuen: "Ebanjelioa iragartzeko gaitasuna jartzen da jokoan, gure garaiko gizon eta emakumeekin batera ibiliz haiek dauden tokian, bai eta sufrimendu bereziko baldintzetan bizi diren elizen ondoan bizitako katolikotasuna praktikatzea ere". (5. ZK.)

Behartsuenei eskua zabaltzeko, komunitate pobretuetan aldaketarako eragile izateko eta Kristoren maitasuna entzutean, ekintzan eta ospakizunean gorpuzteko duen gaitasunean datza misioen aberastasuna. Misiolari lanak izen-abizenak dituzten bizitzetan eramaten du Jainkoaren Hitza; pertsonen ongizatearen alde lan egiten du eta bere behar material eta espiritualei heltzen die. Gasteiztik Ekuadorrera abiatu zen lehen misioaren 75 urteak ospatzen ari gara. Gure elizbarrutiko elizak misiolari-lanean emandako zazpi hamarkada horiek markatuta daude eta, horregatik, eskerrak emateko eta gogoratzeko arrazoia da, bere hastapenak zigilatuz zituen itxaropen berarekin etorkizunari begiratzuz.

Elizbarrutiko lehen misiolari haiek beren sakrifizioagatik eta dedikazioagatik nabarmendu ziren, beren lurraldetik urrun. Erronka esanguratsuei aurre egin zieten eta erosotasunei uko egin zieten, beren ahultasunaren bidez, betetzen joan diren aukera- eta amets-sorta bat zirenak zerbitzatzeko. Haien orduko presentzia eta egungo presentzia itxaropen-argia dira, Jainkoak bere seme-alaba guztientzat duen maitasunaren adierazpen nabarmena. Jarrai dezagun bidea egiten probidentziaz fidaturik eta noiz, nola eta non Espirituak ematen dizkigula jakinda.

Baina euskal misiolarien lana haien presentzia puntualetik haratago doa. Elizbarruti osoaren zeregina da misioan parte hartzea. Eliza misiolari-irteeran izatea da Frantzisko aita santuaren nahia. "Irteeran dagoen Eliza ekimena hartzen duen, parte hartzen duen,

laguntzen duen, fruituak ematen dituen eta jai egiten duen ikasle-misiolarien elkarte da. Ebanjelioaren poza herri osoarentzat da, ezin da inor alde batera utzi". Horregatik, elizbarruti-elkarte osoak parte hartu behar du Jesus eta bere Berri Ona periferia existenzial eta geografikoetan daudenei eramateko lan honetan.

Giza duintasuna sustatzea eta fedea tokiko komunitateen aberastasun kulturekin lotzen diren espazioak sortzea benetako eta errespetuzko elkarrizketa dira, misiolari-lanerako funtsezkoa dena. Horregatik da garrantzitsua errealitate aldakorretara egokitzen jarraitzea, baina beti Jesus aukera gisa hartuta, Eukaristian presente eta Hitzaren bitartez bizirik. Frantzisko Aita Santuak gogorarazten digu: "iturrira itzultzen eta Ebanjelioaren jatorrizko freskotasuna berreskuratzen saiatzen garen bakoitzean, bide berriak, metodo sortaileak, beste adierazpide batzuk, zeinu adierazgarriagoak eta gaur egungo mundurako esanahi berrituaz betetako hitzak sortzen dira. Egia esan, benetako ekintza ebanjelizatzaile oro beti da berria".

Euskal misiolariak justizia sozialarekin duten konpromisoa agerikoa da. Komunitateen oinarrizko premiei heltzen dieten proiektuetan ikus dezakegu, hala nola hezkuntzan, lan-sustapenean eta arreta medikoan, nahiz elikagaien eta edateko uraren horniduran. Horrek balio du pertsonen osotasuna emateko eta pobrezia eta marjinaltasunaren muga hausteko gai izan daitezen.

Eliza barruko beste bokazio batzuekin gertatzen den bezala, misiolariak ere beharrezkoak dira. Gaur egun erronka baten aurrean gaude, zentzu horretan. Parrokiak, ikastetxeak, elkarteak, e.a., misio-historiaren 75 urte hauetan sakontzera deituak daude, urrats bat aurrera eman eta beren bizitzaren zati bat azkenengoei eskaintzearen eta inoiz itzaltzen ez den argia izatearen alde apustu egingo duten gizon eta emakume, laiko, abade eta sagaratu berriak bereganatzeko helburuarekin. Zure bizitza pobretuekin partekatzen duzunean, ebanjelizatuago ateratzen zara eta eman duzuna baino gehiago jaso duzula sentitzen duzu.

Erronka globalen garai hauetan, are eta garrantzi handiagoa hartzen dute Elizaren misioek eta misiolarien lan sufrituak. Gaur egun denoi eragiten diguten mehatxuen aurrean, Latinoamerikan, Mexikon edo Asian beren bizitzak ematen dituzten gizon eta emakume horien maitasuna eta elkartasuna oztopo geografiko eta kulturaletatik haratago doaz, eta mundu anaikorrako, gizatiarrako eta jainkotiarako batez hitz egiten digute.

Euskal misiolariak goraiatzea eta babestea zazpi hamarkada hauetan misiolari-lanak izan duen garrantzia aitortzea da, eta Erreinuaren eraikuntzaren aldeko urrats sendoa da. Jarrai dezagun bideak itxaropenez eta anaitasunez argitzen dituen Ebanjelioaren adierazpen bizi hau gogoan izaten.

Jesusen Ama eta Elizak munduan duen misioaren irudi den Andre Mariari eskatzen diogu. Nire maitasunarekin eta bedeinkapenarekin, agur besarkada bat!

+ Juan Carlos Elizalde
Gasteizko gotzaina